

1. I § 8, *stk. 4*, indsættes efter »og som har en intern revision eller intern audit,«: »samt bestyrelser i andre virksomheder, der er omfattet af § 1, stk. 1, som i henhold til anden lovgivning er underlagt krav om en intern revision eller intern audit,«.
2. I § 47, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »§ 1, stk. 1, nr. 1-13, 19, 23 og 24«: », samt filialer, distributører og agenter her i landet af sådanne udenlandske virksomheder og personer«.
3. I § 57, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »§ 1, stk. 1, nr. 15-18 og 22,«: » samt filialer, distributører og agenter her i landet af sådanne udenlandske virksomheder og personer«.
4. I § 64, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »§ 1, stk. 1, nr. 14«: », samt advokater, der er etableret i en anden EU-medlemsstat, i et EØS-land eller i Schweiz, og som udøver advokatvirksomhed her i landet«.
5. Efter § 64 indsættes før overskriften før § 65:

»§ 64 a. Advokatrådets reaktioner i forbindelse med tilsyn efter § 64, herunder beslutninger om at overdrage en sag til politimæssig efterforskning, skal offentliggøres af advokatrådet på Advokatsamfundets hjemmeside, jf. dog stk. 5. Offentliggørelsen skal omfatte den juridiske eller fysiske persons navn, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Offentliggjorte reaktioner forbliver på Advokatsamfundets hjemmeside i 5 år efter offentliggørelse. Personoplysninger indeholdt i offentliggørelsen må dog kun forblive på Advokatrådets hjemmeside i det nødvendige tidsrum.

Stk. 3. Offentliggørelse efter stk. 1, der omfatter en fysisk persons navn, kan dog alene ske ved personens alvorlige, gentagne eller systematiske overtrædelser af § 10, nr. 1, 2, 4 og 5, § 11, stk. 1 og 2 og stk. 3, 1., 3. og 4. pkt., § 14, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., stk. 3 og 5, § 17, stk. 1 og 2, § 18, § 21, stk. 1, 2. pkt., § 25, stk. 1, § 26, stk. 1 og 3 og stk. 4, 1. pkt., og § 30.

Stk. 4. Har Advokatrådet overgivet en sag til politimæssig efterforskning, og er der afsagt fældende dom eller vedtaget bøde, skal Advokatrådet offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 5. Er dommen ikke endelig, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Offentliggørelse efter stk. 1-4 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske, forhold og tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold el.lign., for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, oplysningerne angår, offentliggøres ikke. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra en

myndighed fra et EU- eller EØS-land, medmindre de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Stk. 6. Er offentliggørelse undladt i henhold til stk. 5, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1-4, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Efter 2 år fra datoen for reaktionen eller beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning skal der dog ikke ske offentliggørelse uanset 1. pkt. Der skal alene ske offentliggørelse, hvis der ikke er sket påtaleopgivelse eller tiltalefrafald efter retsplejelovens regler.

Stk. 7. I sager, hvor Advokatrådet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse, tiltalefrafald, afsiges frifindelse i Advokatnævnet eller afsiges frifindende dom, skal Advokatrådet efter anmodning fra den fysiske eller juridiske person, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Den fysiske eller juridiske person skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af frifindende afgørelse eller dom til Advokatrådet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet, afgørelse eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen. Modtager Advokatrådet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende afgørelse eller dom, skal Advokatrådet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Advokatrådets hjemmeside.

Stk. 8. Advokatrådet skal efter anmodning fra en fysisk eller juridisk person, som er frifundet, offentliggøre resultatet af anken eller genoptagelsen. Den fysiske eller juridiske person skal samtidig med anmodningen om offentliggørelse indsende kopi af dommen i ankesagen eller den genoptagede sag. Er resultatet af anken eller den genoptagede sag et andet end resultatet af dommen offentliggjort i medfør af stk. 4, 1. pkt., kan Advokatrådet beslutte at fjerne dommen fra Advokatrådets hjemmeside.

Stk. 9. Advokatnævnet kendelser for overtrædelse af denne lov og de regler, der er udstedt i medfør heraf, samt Europa-Parlamentets og Rådets forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer skal offentliggøres af Advokatrådet på Advokatsamfundets hjemmeside, når fristen for at indbringe kendelsen for retten er udløbet. Dette gælder dog ikke overholdelse af § 36. Kendelser, som indbringes for retten, offentliggøres, når der er afsagt endelig dom. Bestemmelserne i stk. 2-8 finder tilsvarende anvendelse.«

6. I § 65, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »§ 1, stk. 1, nr. 20,«: »samt filialer, distributører og agenter her i landet af sådanne udenlandske virksomheder og personer«.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til nr. 1 (§ 8, stk. 4, i hvidvaskloven)

Efter § 8, stk. 4, i hvidvaskloven skal bestyrelser i virksomheder, som er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-7, og som har en intern revision eller intern audit, sikre, at den interne revision eller den interne audit vurderer, hvorvidt virksomhedens politikker, forretningsgange og kontroller, jf. kravene i denne lov og regler udstedt i medfør heraf, er tilrettelagt og fungerer på betryggende vis.

Det følger af artikel 8, stk. 4, litra b, i 4. hvidvaskdirektiv, at de politikker, kontroller og procedurer der er omhandlet i stk. 3 til effektiv begrænsning og styring af de risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som identificeres på EU-niveau, i medlemsstaterne og i forpligtede enheder, omfatter en uafhængig revisionsfunktion til at teste interne politikker, kontroller og procedurer for kundekendskab m.v., hvis det er hensigtsmæssigt i forhold til forretningsaktiviteternes omfang og art.

Det følger af de specielle bemærkninger til den nuværende bestemmelse i hvidvasklovens § 8, at bestemmelsen gennemfører artikel 8 i 4. hvidvaskdirektiv, jf. Folketingstidende 2016-2017, A, L 41 som fremsat, side 90.

Af bemærkningerne til § 8, stk. 4, følger det, at hvis en virksomhed har etableret en intern revision, skal den interne revision også varetage revision med kravene i denne lov og regler udstedt i medfør heraf, jf. Folketingstidende 2016-2017, A, L 41 som fremsat, side 92.

I forbindelse med implementeringen blev der foretaget en afvejning af, hvilke virksomheder, som skulle underlægges kravet om en uafhængig revisionsfunktion ud fra et proportionalitetsprincip. Der henvises til Folketingstidende 2016-2017, A, L 41 som fremsat, side 31-32. Ud fra den vurdering og i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet blev forpligtelsen alene udstrakt til at omfatte de enheder, der i forvejen er underlagt et krav om en intern uafhængig revisionsfunktion. Det er på nuværende tidspunkt virksomheder, som er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-7, i hvidvaskloven, dvs. finansielle virksomheder.

Erhvervsministeriet vurderede således, at der ikke var behov for at stille et særskilt krav om etablering af en sådan intern uafhængig revisionsfunktion i øvrige virksomheder, da der typisk vil være tale om mindre virksomheder, hvor den daglige ledelse løbende tager sig af de krav, som følger af lovgivningen. Det indgik i denne vurdering, at alle virksomheder og personer, som er omfattet af hvidvaskloven, internt skal kontrollere deres opfyldelse af lovens krav, også selvom der ikke i hvidvaskloven stilles krav om, at specielle organisatoriske funktioner i en virksomhed skal udføre denne kontrol.

Da der ikke efter dansk ret i anden sammenhæng er fundet behov for at indføre et krav om en uafhængig revisionsfunktion for ikke-finansielle virksomheder og fagfolk, er det hidtil ikke fundet hensigtsmæssigt og proportionelt at pålægge denne virksomhedsgruppe et krav om en uafhængig revisionsfunktion i forhold til kontrol af interne politikker m.v. vedrørende bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering.

For at sikre en så direktivnær implementering af 4. hvidvaskdirektivs artikel 8, stk. 4, litra b, som muligt, er der imidlertid fundet anledning til at ændre hvidvasklovens § 8, stk. 4.

Det foreslås således i § 8, *stk. 4*, at indsætte bestyrelser i andre virksomheder, der er omfattet af § 1, stk. 1, som i henhold til anden lovgivning er underlagt krav om en intern revision eller intern audit.

Det foreslåede vil medføre, at andre virksomheder omfattet af hvidvaskloven end de finansielle virksomheder, der er nævnt i den gældende § 8, stk. 4, og som i anden lovgivning bliver underlagt krav om intern revision eller intern audit, også vil blive underlagt hvidvasklovens krav om, at bestyrelsen i virksomheden skal sikre, at den interne revision eller den interne audit vurderer, hvorvidt virksomhedens politikker, forretningsgange og kontroller, jf. kravene i denne lov og regler udstedt i medfør heraf, er tilrettelagt og fungerer på betryggende vis.

Dermed bliver bestemmelsen fremtidssikret, så der tages højde for alle virksomheder, der fremadrettet kan blive omfattet krav om intern revision eller intern audit i henhold til anden lovgivning.

Til nr. 2 (§ 47, stk. 1, 1. pkt., i hvidvaskloven)

Efter § 47, stk. 1, i hvidvaskloven påser Finanstilsynet, at virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-13, 19, 23 og 24, overholder loven, regler udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer. Dette gælder dog ikke overholdelse af § 36.

Det følger af artikel 48, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), at medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den forpligtede enhed driver virksomheder, fører tilsyn med, at disse virksomheder overholder de nationale bestemmelser i den pågældende medlemsstat, hvorved dette direktiv er gennemført. For så vidt angår de i direktivets artikel 45, stk. 9, omhandlede virksomheder kan dette tilsyn omfatte, at der træffes passende og rimelige foranstaltninger for at imødegå alvorlige overtrædelser, der kræver omgående afhjælpning. Disse foranstaltninger skal være midlertidige og afsluttes, når de konstaterede overtrædelser er afhjulpnet, herunder med bistand fra eller i

samarbejde med de kompetente myndigheder i den forpligtede enheds hjemland, i overensstemmelse med artikel 45, stk. 2.

Det følger af de specielle bemærkninger til § 47, at bestemmelsen gennemfører artikel 48 i 4. hvidvaskdirektiv, jf. Folketingstidende 2016-2017, A, L 41 som fremsat, side 146. Det følger endvidere af de specielle bemærkninger til § 47, at § 34, stk. 1, i den gældende hvidvasklov fastsætter Finanstilsynets tilsynsansvar, og § 34, stk. 8, fastsætter, at tilsynet med filialer og agenter, betalingsinstitutter og e-pengeinstitutter skal ske i samarbejde med tilsynsmyndigheden i instituttets hjemland.

Det følger af § 1, stk. 1, nr. 9, i hvidvaskloven, at loven finder anvendelse på udenlandske virksomheders filialer, distributører og agenter her i landet, der udøver virksomhed efter nr. 1-7, 10 og 11.

Herudover følger det af de specielle bemærkninger til § 1, jf. Folketingstidende 2016-2017, A, L 41 som fremsat, side 66, at 4. hvidvaskdirektiv grundlæggende er baseret på et territorialprincip, hvilket betyder, at hvert enkelt medlemsland er ansvarligt for at regulere og føre tilsyn med de aktiviteter, der finder sted på medlemslandets territorium, jf. artikel 48, stk. 4, og betragtning nr. 53 i 4. hvidvaskdirektivs præambel.

Finanstilsynet skal således allerede i dag påse, at filialer, distributører og agenter af udenlandske virksomheder og personer, der udøver den type virksomhed, som er nævnt i hvidvasklovens § 47, stk. 1, som opererer her i landet, overholder hvidvaskloven og de nævnte forordninger.

For at sikre en så direktivnær implementering af 4. hvidvaskdirektiv som muligt foreslås det dog, at det i § 47, stk. 1, 1. pkt., præciseres, at Finanstilsynet tillige påser, at filialer, distributører og agenter i landet af sådanne udenlandske virksomheder og personer overholder loven, regler udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

Det foreslåede medfører, at det eksplicit vil fremgå af § 47, stk. 1, 1. pkt., at Finanstilsynet fører tilsyn med, at udenlandske virksomheders og personers filialer, distributører og agenter, der udøver virksomhed i Danmark, som er omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 1-13, 19, 23 og 24, overholder loven, regler udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

Der er med ændringen tale om en præcisering af gældende ret.

Til nr. 3 (§ 57, stk. 1, 1. pkt., i hvidvaskloven)

Efter § 57, stk. 1, i hvidvaskloven påser Erhvervsstyrelsen, at virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 15-18 og 22, overholder denne lov, regler udstedt i medfør heraf og forordninger udstedt af Europa-Parlamentet og Rådet indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer. Dette gælder dog ikke overholdelse af § 36.

Det følger af artikel 48, stk. 4, 1. pkt., i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), at medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den forpligtede enhed driver virksomheder, fører tilsyn med, at disse virksomheder overholder de nationale bestemmelser i den pågældende medlemsstat, hvorved dette direktiv er gennemført.

Det følger af de specielle bemærkninger til hvidvasklovens § 57, jf. Folketingstidende 2016-2017, A, L 41 som fremsat, side 162, at bestemmelsen gennemfører artikel 48 i 4. hvidvaskdirektiv.

Det følger endvidere af de specielle bemærkninger til hvidvasklovens § 1, jf. Folketingstidende 2016-2017, A, L 41 som fremsat, side 66, at 4. hvidvaskdirektiv grundlæggende er baseret på et territorial-princip, hvilket betyder, at hvert enkelt medlemsland er ansvarligt for at regulere og føre tilsyn med de aktiviteter, der finder sted på medlemslandets territorium, jf. artikel 48, stk. 4, og betragtning nr. 53 i 4. hvidvaskdirektivs præambel.

Erhvervsstyrelsen skal således allerede i dag påse, at filialer, distributører og agenter af udenlandske virksomheder og personer, der udøver den type virksomhed, som er nævnt i hvidvasklovens § 57, stk. 1, som opererer her i landet, overholder hvidvaskloven og de nævnte forordninger.

For at sikre en så direktivnær implementering af 4. hvidvaskdirektiv som muligt foreslås det dog, at det i § 57, stk. 1, 1. pkt. præciseres, at Erhvervsstyrelsen tillige påser, at filialer, distributører og agenter her i landet af sådanne udenlandske virksomheder og personer overholder loven, regler udstedt i medfør heraf og forordninger udstedt af Europa-Parlamentet og Rådet indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

Det foreslåede medfører, at det eksplicit vil fremgå af § 57, stk. 1, 3. pkt., at Erhvervsstyrelsen fører tilsyn med, at udenlandske virksomheders og personers filialer, distributører og agenter, der udøver virksomhed i Danmark, som er omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 1-13, 19, 23 og 24, overholder loven, regler udstedt i medfør heraf og forordninger udstedt af Europa-Parlamentet og Rådet indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

Der er med ændringen tale om en præcisering af gældende ret.

Til nr. 4 (§ 64, stk. 1, 1. pkt., i hvidvaskloven)

Det fremgår af retsplejelovens § 143, stk. 1, at det Danske Advokatsamfund udgøres af alle danske advokater. Advokatrådet, der er Advokatsamfundets bestyrelse, fører efter retsplejelovens § 143, stk. 2, 1. pkt., tilsyn med advokaterne og deres autoriserede fuldmægtige.

Med henblik på opfyldelsen af Rådets direktiv af 22. marts 1977 om advokaters udveksling af tjenesteydelser har justitsministeren i medfør af retsplejelovens § 130, stk. 1, udstedt bekendtgørelse nr. 1429 af 11. december 2007 om EU-advokaters tjenesteydelser her i landet.

Efter bekendtgørelsens § 1, stk. 1, kan advokater, der er etableret i en anden EU-medlemsstat, i et EØS-land eller i Schweiz, udføre tjenesteydelser som advokater her i landet og herunder give møde for danske domstole.

Advokatrådet fører tilsyn med advokater, der efter § 1, stk. 1, udfører tjenesteydelser her i landet, jf. bekendtgørelsens § 5.

Det fremgår af hvidvasklovens § 64, stk. 1, 1. pkt., at Advokatrådet som tilsynsmyndighed påser, at advokater, der er omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 14, overholder hvidvaskloven og de regler, der er udstedt i medfør af denne, samt Europa-Parlamentets og Rådets forordninger indeholde regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

Det følger af artikel 48, stk. 4, 1. pkt., i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), at medlemsstaterne skal sikre, at de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den forpligtede enhed driver virksomheder, fører tilsyn med, at disse virksomheder overholder de nationale bestemmelser i den pågældende medlemsstat, hvorved 4. hvidvaskdirektiv er gennemført.

Det følger af de specielle bemærkninger til hvidvasklovens § 64, jf. Folketingstidende 2016-2017, A, L 41, som fremsat side 173, at bestemmelsen gennemfører artikel 48 i 4. hvidvaskdirektiv.

Det følger endvidere af de specielle bemærkninger til hvidvasklovens § 1, jf. Folketingstidende 2016-2017, A, L 41, som fremsat side 66, at 4. hvidvaskdirektiv grundlæggende er baseret på et territorial-princip, hvilket betyder, at hvert enkelt medlemsland er ansvarligt for at regulere og føre tilsyn med de aktiviteter, der finder sted på medlemslandets territorium, jf. artikel 48, stk. 4, og betragtning nr. 53 i 4. hvidvaskdirektivs præambel.

Advokatrådet skal således allerede i dag føre tilsyn med advokater, der er etableret i en anden EU-medlemsstat, i et EØS-land eller i Schweiz, som udøver advokatvirksomheder her i landet, jf. § 5 i bekendtgørelse nr. 1429 af 11. december 2007 om EU-advokaters tjenesteydelser her i landet.

For at sikre en så direktivnær implementering af 4. hvidvaskdirektiv som muligt foreslås det, at der § 64, stk. 1, 1.pkt., præciseres, at Advokatrådet tillige påser, at advokater, der er etableret i en anden EU-medlemsstat, i et EØS-land eller i Schweiz, og som udøver advokatvirksomhed her i landet, overholder denne lov, regler udstedt i medfør heraf samt Europa-Parlamentets og Rådets forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

Det er ikke tilladt for advokater, der er etableret i tredjelande, at udøve advokatvirksomhed her i landet, hvorfor ordlyden i den foreslåede bestemmelse alene tager sigte på advokater, der er etableret i en anden EU-medlemsstat, i et EØS-land eller i Schweiz.

Til nr. 5 (§ 64 a i hvidvaskloven)

Det fremgår af hvidvasklovens § 64, stk. 1, 1. pkt., at Advokatrådet påser, at advokater omfattet af § 1, stk. 1, nr. 14, overholder loven og de regler, der er udstedt i medfør heraf, samt Europa-Parlamentets og Rådets forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

Advokatrådet kan efter § 64, stk. 2, påbyde advokater at foretage de nødvendige foranstaltninger, inden for en frist fastsat af Advokatrådet, i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i hvidvaskloven, regler fastsat i medfør af hvidvaskloven eller Europa-Parlamentets og Rådets forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller oranger.

Advokatrådets påbud efter § 64, stk. 2, kan ikke påklages til andre myndigheder. Der findes ikke regler om offentliggørelse af påbud udstedt i medfør af § 64, stk. 2.

Medlemsstaterne er efter artikel 60 i 4. hvidvaskdirektiv forpligtet til at sikre, at en afgørelse, der ikke kan påklages, om pålæggelse af en administrativ sanktion eller foranstaltning for overtrædelse af nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv, offentliggøres af de kompetente myndigheder på deres officielle websted umiddelbart efter, at den person, der pålægges sanktionen, er underrettet om afgørelsen.

For at sikre en så direktivnær implementering af artikel 60 i 4. hvidvaskdirektiv som muligt er der fundet anledning til at justere hvidvaskloven for så vidt angår Advokatrådet som tilsynsmyndighed.

Det foreslås derfor, at der indsættes en ny § 64 a i hvidvaskloven.

Det foreslås i *stk. 1. 1. pkt.*, at advokatrådets reaktioner i forbindelse med tilsyn efter § 64, herunder beslutninger om at overdrage en sag til politimæssig efterforskning, skal offentliggøres af advokatrådet på Advokatsamfundets hjemmeside, jf. dog stk. 5.

Begrebet reaktioner omfatter alle de reaktioner, som Advokatrådet vedtager, og som retter sig mod en part, herunder afgørelser, påbud, påtaler og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Offentliggørelsesmeddelelsen skal som minimum identificere den fysiske eller juridiske person og overtrædelsens art.

Advokatrådet kan undlade at offentliggøre reaktioner givet i forbindelse med tilsyn efter § 64, herunder beslutninger om at overdrage en sag til politimæssig efterforskning hvis offentliggørelse vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse, jf. det foreslåede stk. 5.

Det forudsættes, at offentliggørelsen som udgangspunkt skal ske umiddelbart efter, at der er truffet afgørelse eller beslutning om at meddele tilsynsreaktionen. Advokatrådet skal forinden offentliggørelsen orientere den pågældende fysiske eller juridiske person, hvis navn vil fremgå af offentliggørelsen, om den forestående offentliggørelse, således at den pågældende har mulighed for at kunne forberede sig på offentliggørelsen.

Det foreslås i *stk. 1. 1. pkt.*, at beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning offentliggøres som resumé, jf. dog det foreslåede stk. 5.

Efter den foreslåede bestemmelse skal Advokatrådet alene offentliggøre et resumé af beslutningen om at overgive en sag til politimæssig efterforskning, hvilket betyder, at beslutningen ikke skal offentliggøres i sin helhed.

Oversendelse af sager til politimæssig efterforskning er en processuel beslutning, som ikke kan påklages. Det forudsættes, at offentliggørelse af en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning alene sker efter høring af den relevante politimyndighed. Det kan aftales med anklagemyndigheden, at visse sagskategorier kan offentliggøres uden forudgående høring.

Det foreslås i *stk. 1. 2. pkt.*, at offentliggørelsen skal omfatte den juridiske eller fysiske persons navn, jf. dog stk. 3.

Det bemærkes, at oplysninger om, at fysiske personer har overtrådt lovgivningen, udgør personoplysninger, der er omfattet af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven. Oplysningerne er omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6. Oplysningerne er desuden omfattet af artikel 10, da der er tale om personoplysninger vedrørende lovovertrædelser.

Den behandling af personoplysninger, der forudsætningsvist sker ved offentliggørelsen, vurderes at have hjemmel i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, om bl.a. udførelse af en opgave

i samfundets interesse, som den dataansvarlige har fået pålagt. Der lægges herved navnlig vægt på, at den omtalte behandling af personoplysninger er en forudsætning for gennemførelse af artikel 60 i 4. hvidvaskdirektiv.

Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 10, at behandling af personoplysninger vedrørende bl.a. lovovertrædelser på grundlag af artikel 6, stk. 1, kun må foretages under kontrol af en offentlig myndighed, eller hvis behandling har hjemmel i EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret, som giver passende garantier for den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder.

Det forudsættes, at den foreslåede bestemmelse skaber hjemmel for Advokatrådet til at behandle oplysninger om lovovertrædelser, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 10. Det vurderes, at hjemmelen giver passende garantier for registreredes rettigheder og frihedsrettigheder. Der lægges i den forbindelse vægt på, at ordningen er en forudsætning for gennemførelse af artikel 60 i 4. hvidvaskdirektiv. Der lægges desuden vægt på, at offentliggørelse som følge af den foreslåede § 64 a, stk. 3, alene må ske ved personens alvorlige, gentagne eller systematiske overtrædelser af de opregnede bestemmelser i hvidvaskloven. Der lægges endvidere vægt på, at personoplysninger indeholdt i offentliggørelsen kun må forblive på Advokatsamfundets hjemmeside i det nødvendige tidsrum, jf. den foreslåede § 64 a, stk. 2, 2. pkt.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at offentliggjorte reaktioner skal forblive på Advokatsamfundets hjemmeside i 5 år efter offentliggørelse.

Offentliggjorte reaktioner vil skulle slettes fra Advokatsamfundets hjemmeside 5 år efter offentliggørelsen.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at personoplysninger indeholdt i offentliggørelsen må dog kun forblive på Advokatrådets hjemmeside i det nødvendige tidsrum.

Ved det nødvendige tidsrum forstås så længe oplysningerne anses for nødvendige i forhold til de samfundsmæssige hensyn bag offentliggørelsen.

Det foreslås i *stk. 3*, at offentliggørelse af reaktioner efter den foreslåede *stk. 1*, der omfatter en fysisk persons navn, alene kan ske ved personens alvorlige, gentagne eller systematiske overtrædelser af hvidvasklovens § 10, nr. 1, 2, 4 og 5, § 11, stk. 1 og 2 og *stk. 3, 1., 3. og 4. pkt.*, § 14, *stk. 1, stk. 2, 2. pkt., stk. 3 og 5*, § 17, *stk. 1 og 2*, § 18, § 21, *stk. 1, 2. pkt.*, § 25, *stk. 1*, § 26, *stk. 1 og 3* og *stk. 4, 1. pkt.*, og § 30

Alvorlige, gentagne eller systematiske overtrædelser skal forstås i sammenhæng med hvidvasklovens § 78, *stk. 2*.

Der kan f.eks. være tale om særligt grove eller omfattende forsætlige overtrædelser, hvor der ikke er udført kundekendingsprocedurer, som er et grundlæggende krav for opfyldelse af alle lovforslagets øvrige pligter, eller hvor oplysninger om kunder eller transaktioner ikke er opbevaret, hvilket er en

forudsætning for, at hvidvask og terrorfinansiering kan efterforskes. Endvidere vil bestemmelsen kunne være anvendelig, hvis der ved beløbsmæssigt særlig store transaktioner ikke er krævet og/eller opbevaret identitets- og kontroloplysninger.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at i de tilfælde, hvor Advokatrådet har overgivet en sag til politimæssig efterforskning, og der er afsagt fældende dom eller vedtaget bøde, skal Advokatrådet offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog *stk. 5*.

Dommen, det vedtagne bødeforelæg eller resuméet heraf, som skal offentliggøres, vil indeholde den eller de involverede virksomheder eller personers navn(e).

Offentliggørelse indebærer ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Advokatrådets tavshedspligt i henhold til retsplejelovens 143 b.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at er dommen ikke endelig, skal dette fremgå af offentliggørelsen.

Det foreslås i *stk. 4, 3. pkt.*, *stk. 1 og 2* finder tilsvarende anvendelse.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at offentliggørelse efter *stk. 1-4* dog ikke kan ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse.

Ved uforholdsmæssig stor skade forstås, at der skal være tale om oplysninger, som, hvis de offentliggøres, kan være truende for virksomhedens eksistens. Det er dermed ikke tilstrækkeligt, at oplysningerne potentielt kan medføre større tab for virksomheden, uden at virksomhedens eksistens dermed er i fare.

Efter den foreslåede *stk. 5, 2. pkt.*, må offentliggørelsen ikke indeholde oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske forhold og tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold el.lign., for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, oplysningerne angår.

Fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger om potentielle købere af en nødlidende virksomhed i de tilfælde, hvor overtagelsen ikke gennemføres, vil således ikke skulle offentliggøres. Det vil også gælde fortrolige oplysninger om virksomhedens interne forhold af væsentlig betydning for virksomheden, f.eks. vil ikke-offentligt tilgængelige oplysninger om virksomhedens opbygning og indretning, økonomiske forhold og situation, kundemasse og samarbejdspartnere skulle fjernes inden offentliggørelsen, medmindre oplysningerne er nødvendige for forståelsen af dommen, det vedtagne bødeforelæg, eller resuméet heraf.

Bestemmelsen skal forstås i overensstemmelse med § 30 i lov om offentlighed i forvaltningen, jf. lovbekendtgørelse nr. 145 af 24. februar 2020, der dog ikke finder anvendelse på Advokatrådet.

Det foreslås videre i *stk. 5, 3. pkt.*, at offentliggørelsen ikke må indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra en myndighed fra et EU- eller EØS-land, medmindre de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.*, at hvor offentliggørelse er undladt i henhold til den foreslåede *stk. 5, 1. pkt.*, skal der ske offentliggørelse efter *stk. 1-4*, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende.

Det foreslås i *stk. 6, 2. pkt.*, at der efter 2 år fra datoen for reaktionen eller beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning ikke skal ske offentliggørelse uanset *1. pkt.*

Baggrunden herfor er, at den offentlige interesse i sådanne reaktioner aftager kraftigt hen over tid, og af administrative årsager. På denne baggrund foreslås en grænse på to år.

Efter den foreslåede *stk. 6, 3. pkt.*, skal der alene ske offentliggørelse, hvis der ikke er sket påtaleopgivelse eller tiltalefrafald efter retsplejelovens regler

Det foreslås i *stk. 7, 1. pkt.*, at Advokatrådet efter anmodning fra den fysiske eller juridiske person, som en sag vedrører, skal offentliggøre oplysninger om, at der er truffet afgørelse om påtaleopgivelse, tiltalefrafald, afsiges frifindelse i Advokatnævnet eller afsiges frifindende dom, i de tilfælde hvor Advokatrådet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter den foreslåede *stk. 1, 2. pkt.*

Da det ikke i ethvert tilfælde vil være givet, at den juridiske eller fysiske person, som er blevet politianmeldt, ønsker offentliggørelse af påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller den frifindende dom, foreslås det, at offentliggørelse kun skal ske efter anmodning.

Advokatrådet vil skulle offentliggøre, at sagen er sluttet uden tiltale, at sagen er sluttet ved tiltalefrafald, eller at der er afsagt frifindende dom i sagen i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Advokatrådets offentliggørelse efter den foreslåede *stk. 1, 2. pkt.*, dvs. det sted på Advokatrådets hjemmeside, hvor Advokatrådets tidligere har offentliggjort beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. De supplerende oplysninger om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller frifindende dom vil tydeligt skulle fremgå af Advokatsamfundets hjemmeside.

Offentliggørelse efter den foreslåede bestemmelse vil tillige skulle omfatte tilfælde, hvor der er afsagt dom ved en ankeinstans.

Det foreslås i *stk. 7, 2. pkt.*, at den fysiske eller juridiske person skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af afgørelsen eller dommen til Advokatrådet samtidig med anmodning om offentliggørelse.

Det foreslåede medfører, at den fysiske eller juridiske person selv vil skulle indsende en kopi af de relevante dokumenter, som vedkommende ønsker offentliggjort, da Advokatrådet ikke nødvendigvis vil være i besiddelse af de pågældende dokumenter.

Det foreslås i *stk. 7, 3. pkt.*, at det skal fremgå af offentliggørelsen, hvis påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet, afgørelsen eller dommen ikke er endelig.

En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnede anklagemyndighed. En dom er ikke endelig i de tilfælde, hvor dommen er anket til en højere retsinstans.

Det foreslås i *stk. 7, 4. pkt.*, at modtager Advokatrådet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende afgørelse eller dom, skal Advokatrådet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Advokatrådets hjemmeside.

I de tilfælde, hvor den, som sagen vedrører, ikke anmoder Advokatrådet om at offentliggøre oplysninger om, at sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom i henhold til 1. pkt., men ønsker Advokatrådets offentliggørelse af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning, herunder eventuelle supplerende oplysninger om efterfølgende domme i sagen, slettet fra Advokatsamfundets hjemmeside, kan dette således ske ved indsendelse af dokumentation for sagens afslutning til Advokatrådet. Advokatrådet vil herefter efter 4. pkt. slette offentliggørelsen af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning m.v. fra Advokatrådets hjemmeside.

Advokatrådets forpligtelse til at fjerne oplysninger om en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning indtræder derfor først i det tilfælde, hvor Advokatrådet modtager dokumentation herfor. Det er ikke afgørende, hvem der indsender eller overleverer en sådan dokumentation, og Advokatrådets forpligtelse til at slette oplysninger om overgivelse af en sag til politimæssig efterforskning indtræder således, uanset om den fornødne dokumentation modtages fra anklagemyndigheden, den pågældende fysiske eller juridiske person, som sagen vedrører, eller af tredjemand.

En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnede anklagemyndighed. En dom er ikke endelig i de tilfælde, hvor dommen er anket til højere retsinstans. Fjernelse af offentliggørelsen af en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning i tilfælde, hvor en sag er afsluttet ved frifindende dom eller afsluttet ved påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, vil således først ske efter udløbet af henholdsvis ankefristen eller fristen for at påklage påtaleopgivelsen eller tiltalefrafaldet, da afgørelsen skal være endelig.

Advokatrådet modtager ikke nødvendigvis oplysninger om og dokumentation for, at en sag overgivet til politimæssig efterforskning er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom.

Det foreslås i *stk. 8, 1. pkt.*, at Advokatrådet efter anmodning fra en fysisk eller juridisk person, som er frifundet, skal offentliggøre resultatet af anken eller genoptagelsen.

Det foreslås i *stk. 8, 2. pkt.*, at den fysiske eller juridiske person samtidig med anmodningen om offentliggørelse skal indsende kopi af dommen i ankesagen eller den genoptagede sag.

Det foreslås i *stk. 8, 3. pkt.*, at er resultatet af anken eller den genoptagede sag et andet end resultatet af dommen offentliggjort i medfør af *stk. 4, 1. pkt.*, kan Advokatrådet beslutte at fjerne dommen fra Advokatrådets hjemmeside

Advokatrådet påser som tilsynsmyndighed, at advokater omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 14, overholder loven og de regler, der er udstedt i medfør heraf, samt Europa-Parlamentets og Rådets forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer, jf. hvidvasklovens § 64, stk. 1, 1. pkt.

Advokatrådet kan påbyde advokater at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i denne lov, de regler, der er fastsat i medfør heraf, eller Europa-Parlamentets og Rådets forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer, jf. hvidvasklovens § 64, stk. 2.

Manglende efterlevelse af påbud udstedt i medfør af § 64, stk. 2, er i strid med god advokatskik. Advokatnævnet påser, at advokater efterlever god advokatskik. Overtrædelse af god advokatskik sanktioneres med bøde, pålæg eller frakendelse af retten til at udøve advokatvirksomhed, jf. nærmere retsplejelovens kapitel 15 b.

Medlemsstaterne skal efter 4. hvidvaskdirektivs artikel 60, stk. 1, sikre, at en afgørelse, der ikke kan påklages, om pålæggelse af en administrativ sanktion eller foranstaltning for overtrædelse af nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv, offentliggøres af de kompetente myndigheder på deres officielle websted umiddelbart efter, at den person, der pålægges sanktionen, er underrettet om afgørelsen.

Da Advokatnævnet i vidt omfang også vil udstede sanktioner for overtrædelse af bestemmelser i hvidvaskloven, foreslås det i *stk. 9, 1. pkt.*, at Advokatnævnets kendelser for overtrædelse af hvidvaskloven og de regler, der er udstedt i medfør heraf, samt Europa-Parlamentets og Rådets forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer skal offentliggøres af Advokatrådet på Advokatsamfundets hjemmeside, når fristen for at indbringe kendelsen for retten er udløbet.

Det forudsættes, at kendelser, der indbringes for retten inden for tidsfristen, ikke skal offentliggøres, før det er afsagt endelig dom, jf. nærmere det foreslåede stk. 9, 3. pkt.

Det foreslås i *stk. 9, 2. pkt.*, at kendelser om overholdelse af § 36 ikke skal offentliggøres.

Det foreslås i *stk. 9, 3. pkt.*, at kendelser, som indbringes for retten, offentliggøres, når der er afsagt endelig dom.

Det foreslås i *stk. 9, 4. pkt.*, at bestemmelserne i stk. 2-8 finder tilsvarende anvendelse ved offentliggørelse af Advokatnævnets kendelser.

Advokatrådet vil skulle offentliggøre reaktioner for overtrædelse af hvidvaskloven og de regler, der er udstedt i medfør heraf, samt Europa-Parlamentets og Rådets forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer, når det træffes afgørelse efter denne lovs ikrafttræden. Det vil også skulle gælde for reaktioner på overtrædelser, der er blevet begået før lovens ikrafttræden.

Til nr. 6 (§ 65, stk. 1, 1. pkt., i hvidvaskloven)

Efter § 65, stk. 1, påser Spillemyndigheden, at udbydere af spil omfattet af § 1, stk. 1, nr. 20, overholder loven, de regler, der er udstedt i medfør heraf, og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer. Spillemyndigheden påser dog ikke overholdelse af § 36.

Det følger af artikel 48, stk. 4, 1. pkt., i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), at medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den forpligtede enhed driver virksomheder, fører tilsyn med, at disse virksomheder overholder de nationale bestemmelser i den pågældende medlemsstat, hvorved dette direktiv er gennemført.

Det følger af de specielle bemærkninger til hvidvasklovens § 65, at bestemmelsen gennemfører artikel 48 i 4. hvidvaskdirektiv for Spillemyndighedens vedkommende, jf. Folketingstidende 2016-2017, A, L 41 som fremsat, side 174.

Det følger endvidere af de specielle bemærkninger til hvidvasklovens § 1, jf. Folketingstidende 2016-2017, A, L 41 som fremsat, side 66, at 4. hvidvaskdirektiv grundlæggende er baseret på et territorial-princip, hvilket betyder, at hvert enkelt medlemsland er ansvarligt for at regulere og føre tilsyn med de aktiviteter, der finder sted på medlemslandets territorium, jf. artikel 48, stk. 4, og betragtning nr. 53 i 4. hvidvaskdirektivs præambel.

Det følger af lovforslagets § 2 nr. **Fejl! Henvisningskilde ikke fundet.**, at reglerne for spiludbydere gælder for alle udbydere af spil, der har tilladelse til at udbyde spil i Danmark, idet disse udbydere anses for at være etableret her i landet, jf. § 1, stk. 1, nr. 20. Alle udbydere af spil, som skal have tilladelse til at udbyde spil her i landet, vil således være omfattet af den danske spillelovgivning og hvidvasklovgivning. Dermed vil udenlandske spiludbydere, der skal have en tilladelse til udbyde spil i Danmark f.eks. via af en forhandler, også være omfattet af den danske hvidvaskregulering.

Spillemyndigheden skal således allerede i dag påse, at udenlandske spiludbydere, som opererer her i landet, overholder hvidvaskloven og de nævnte forordninger.

For at sikre en så direktivnær implementering af 4. hvidvaskdirektiv som muligt foreslås det dog, at det i § 65, stk. 1, pkt. 1., præciseres, at Spillemyndigheden endvidere påser, at filialer, distributører og agenter her i landet af sådanne udenlandske virksomheder og personer overholder denne lov, regler udstedt i medfør heraf og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

Det foreslåede medfører, at det eksplicit vil fremgå af § 65, stk. 1, 1. pkt., at Spillemyndigheden fører tilsyn med, at udenlandske virksomheders og personers filialer, distributører og agenter her i landet, som er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 20, overholder loven, regler udstedt i medfør heraf og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

Der er med ændringen tale om en præcisering af gældende ret.